

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119327301
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119327301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu VEGO M s.r.o., so sídlom Timravy 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 072 902, právne zastúpený JUDr. Natália Kubáňová, advokátka, so sídlom Zsigmonda Mórica 5707/8, 929 01 Dunajská Streda, pracovisko Alžbetínske námestie 1203, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému Asociácia vonkajšej reklamy, so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 30 809 819, právne zastúpený HUTTA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bezekova 3225/13, 841 02 Bratislava, IČO: 51 284 871, v konaní o zaplatenie 3.780,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/46/2019 - 167 zo dňa 9. decembra 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu (prvý výrok) a zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 3.780,- Eur ako náhrady škody vzniknutej v dôsledku odstránenia jeho troch reklamných stavieb (ďalej aj „reklamné zariadenia“). Uvedený návrh vznesol vo forme vzájomnej žaloby v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9C/15/2019, ktorý bol uznesením zo dňa 07. 06. 2019 vylúčený na samostatné konanie. Pri odstránení a prevoze reklamných zariadení malo dôjsť k ich značnému poškodeniu v dôsledku ktorého sa už tieto nedalo použiť ani opraviť. Výšku škody žalobca vypočítal tak, že výrobu jedného reklamného zariadenia v rozmere 3 x 2 m² odhodnotil sumou 1.040,- Eur a v rozmere 5,1 x 2,4 m² vo výške 1.370,- Eur v zmysle pripojených faktúr za vyhotovenie obdobných zariadení. Žalovaný mu mal zničiť tri reklamné zariadenia, z toho jedno v rozmere 3 x 2 m² a dva v rozmere 5,1 x 2,4 m².

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia, aplikujúc ustanovenia § 415, § 420 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatňovaného nároku, a preto žalobu zamietol.

4. Okresný súd konštatoval, že predmetom sporu bol nárok žalobcovu voči žalovanému na náhradu škody. Poukázal na konanie vedené pod sp. zn. 9C/15/2019, v ktorom bolo konštatované, že zo strany

žalovaného nedošlo odstránením reklamných stavieb k porušeniu žiadnej právnej povinnosti. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že dôkazné bremeno preukázania nároku znášal žalobca, ktorý ho však neunesol. Nebolo preukázané, aby pokyny žalovaného vo vzťahu k tretej osobe - firme zabezpečujúcej demontáž zariadení, smerovali ku odstráneniu tohto zariadenia bez ohľadu na jeho poškodenie ba až zničenie. Taktiež nebolo preukázané, že by prevzatý materiál bol ohnutý a poškodený, keď nebolo vyvrátené tvrdenie, že tento údaj bol dodatočne vpísaný do protokolu zástupcom žalobcu ako aj že fotodokumentácia na č. l. 13 spisu nepredstavuje časť rozobratého predmetného zariadenia. Žalobca nepreukázal ani ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, keď zo strany žalovaného bola popretá nie len jej existencia, ale aj výška škody.

5. Okresný súd nenariadil ďalší výsluch svedka Kanisa, nakoľko žalobca mal možnosť byť pri jeho výsluchu pred dožiadaným súdom a to nevyužil. Rovnako neuložil žalovanému predložiť protokol o odovzdávaní a prevzatí vecí, ktorý dôkaz mohol žalobca navrhnuť skôr. Návrh na výsluch svedka Szépa nebol riadne zdôvodnený, pričom mal súvisieť s jeho výpoveďou pred dožiadaným súdom, na ktorý sa žalobca nedostavil.

6. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu v spore tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil so záverom o neporušení žiadnej právnej povinnosti pri odstránení reklamnej stavby. Jedna vec je, že podľa stavebného zákona mal žalovaný právo k odstráneniu reklamných zariadení, avšak žiaden zákon mu nedával právomoc exekútora, a preto jeho konanie považoval za nezákonné. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1, 2 OZ. Bol toho názoru, že na základe všeobecných ustanovení OZ a s poukazom na dobré mravy, aby žalovaný predišiel konfliktom, mal daný stav riešiť miernou formou a tým predísť vzniku sporov. Nesúhlasil s tým, že by nepreukázal výšku škody, pričom vytýkal prvoinštančnému súdu nevenovanie pozornosti dokladom a spôsobu výpočtu vzniknutej škody, s ktorou sa nevysporiadal. Mal za to, že z výpovede svedkov (svedka C. a D.) bolo zrejmé, že zariadenia sa nachádzali na parcele svedka T. ako aj to, že tieto boli ohnuté a zničené. Škoda bola jednoznačne spôsobená žalovaným, ktorý zodpovedá za konanie spoločností, ktoré vykonávali preň prácu. Žalovaný mal zabezpečiť dohľad, aby ku škode nedošlo. Žalovaný ho nevyzval na odstránenie reklamných zariadení ani mu neurčil lehotu na ich odstránenie. Reklamné zariadenia boli zničené a nedali sa použiť ani opraviť, čo zistil dňa 07. 08. 2018 pri ich prevzatí. V závere namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a to s ohľadom na to, že sa súd prvej inštancie riadne nevysporiadal s navrhnutými dôkazmi, nevysvetlil jasne a výstižne svoje rozhodnutie, nevedel z ktorých dôkazov a z akého dôvodu na ostatné dôkazy nebral ohľad.

8. Žalovaný vo vyjadrení navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolaním napadnutý rozsudok považoval za zákonný a vecne správny, ale aj náležite odôvodnený. Naopak mal za to, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, dôvody odvolania sú neopodstatnené a jeho právnu argumentáciu považoval za zavádzajúcu, účelovú a miestami klamlivú. Rovnako považoval odvolanie žalobcu za chaotické. Bol toho názoru, že žalobca v časti aj zavádza odvolací súd, keď účelovo vytrhol z celkového kontextu výpovedí svedkov niektoré ich tvrdenia, ktorých obsah prekrútil takým spôsobom, aby vytvoril absolútne klamlivú konštrukciu o tom, že mu bol materiál z jeho reklamných stavieb vydaný v poškodenom stave. Žalobca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek argumentáciu v otázke preukázania toho, akú právnu povinnosť mal žalovaný porušiť.

9. Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojom odvolacom návrhu v celom rozsahu. Uvedol, že žalovaný vo vyjadrení poukazuje a vyjadruje sa len k určitým úryvkom odvolania, vyberá z kontextu jednotlivé časti a tieto vysvetľuje po svojom bez ohľadu na význam celého kontextu. Vyjadrenie žalovaného k výpovedi svedkov považoval za účelové. Žalovaný v konaní nepreukázal na základe akého dôvodu odstraňovala prenosné reklamné stavby obchodná spoločnosť Kalina - Kov, s. r. o..

10. V odvolacej duplike žalovaný taktiež zotrval na svojom odvolacom návrhu. Pridržal sa v celom rozsahu svojho písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu. Nevedel žiadne nové skutkové tvrdenia,

nakoľko to nepovažoval za účelné a to aj s ohľadom na obsah repliky žalobcu, kde v úvode repliky mal tento uviesť len všeobecnú avšak z právneho hľadiska irelevantnú kritiku.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Žalovaný ako záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa Stavebného zákona odstránil protiprávne zriadené reklamné zariadenia žalobcu, na základe súhlasu Mesta Zlaté Moravce zo dňa 13.11.2017 k reklamným stavbám postaveným bez povolenia, a to jedno v rozmere 3 x 2 m² a dve v rozmere 5,1 x 2,4 m².

16. Súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/15/2019 zo dňa 07. 06. 2019 rozhodol o povinnosti spoločnosti VEGO M s.r.o., ako žalovaného (v tomto konaní žalobca) uhradiť Asociácii vonkajšej reklamy ako žalobcovi (v tomto konaní v procesnom postavení žalovaného) sumu 1.164,80 Eur s príslušenstvom ako cenu nákladov, ktoré vynaložila Asociácia z dôvodu odstraňovania protiprávne zriadených reklamných zariadení spoločnosti VEGO M s.r.o., umiestnených v Zlatých Moravciach. Uvedené rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd rozsudkom č. k. 15Co/151/2019 - 196 zo dňa 13. 05. 2020. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil vzájomnou žalobou nárok na zaplatenie sumy 3.780,- Eur ako náhrady škody za znehodnotenie a zničenie jeho reklamných zariadení. Odstránené reklamné zariadenia žalobcu boli uschované v spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o., kde si tieto následne dňa 07. 08. 2018 prevzal, o čom bol spísaný Protokol o prevzatí.

17. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie, ktorým žalobu vo veci samej zamietol (prvý výrok) ako aj závislý výrok o trovách konania (druhý výrok) sú vecne správne.

18. Odvolací súd uzatvára, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre riadneho odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. V odôvodnení rozsudku okresný súd podáva výklad opodstatnenosti a zákonnosti jeho výroku, vyporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Okresný súd v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

19. Žalobca v odvolaní neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok správnosti rozhodnutia okresného súdu. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu v zmysle námietok žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

20. Civilné sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou podľa ktorej sú strany sporu povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Strany konania a v sporom konaní predovšetkým žalobca, ak má záujem na preňho pozitívnom výsledku sporu, je povinný svoje tvrdenia náležite preukázať. Ak neunesie dôkazné bremeno v spore má to preňho negatívny následok v tom, že súd rozhodne pre neho nepriaznivým rozhodnutím vo veci samej. V sporovom konaní je predpokladom

dôkaznej povinnosti tvrdenie skutočností stranou - bremeno tvrdenia. Je potrebné si uvedomiť, že medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla v konaní inak najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenia bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka za následok nepriaznivé rozhodnutie (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/13/2009 zo dňa 24. 02. 2010).

21. V konaní o náhradu škody sú základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej skutočnosti a škodou a zavinenie. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno preukázania zákonných predpokladov vzniku škody spočíva na poškodenom t. j. žalobcovi, pričom zavinenie sa predpokladá. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia spočívajúce v preukázaní existencie predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody, a to vo vzťahu k porušeniu povinností žalovaným. Ak nedošlo k preukázaniu porušenia povinnosti, nemohlo dôjsť ani k príčinnej súvislosti medzi porušením povinností žalovaného a akoukoľvek škodou. Z uvedeného dôvodu preto nie je dôvod zisťovať výšku škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť.

22. Námietka žalobcu, že žalovaný nie je exekútorom a nemá ani oprávnenie exekútora bola irelevantná. V danom prípade oprávnenie žalovaného vykonať odstránenie stavby vyplýva priamo zo zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2018, t. j. v čase kedy došlo k odstráneniu reklamných stavieb (ďalej len „Stavebný zákon“), a nie z Exekučného poriadku. Odstránenie nepovolenej stavby (reklamného zariadenia) zo strany žalovaného v zmysle ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona tak nemôže byť označené za nezákonný spôsob konania a ani ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Námietka žalobcu, že žalovaný sa rozhodol reklamné zariadenia odstrániť z vlastnej vôle a že nie je správnym orgánom, ani nemal uloženú žiadnu povinnosť, ba ani splnomocnenie od stavebného orgánu, je v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Ako vyplynulo zo spisu, tak žalovaný zabezpečil odstránenie nepovolenej reklamnej stavby na základe rozhodnutia stavebného úradu, ktorý vydal súhlas s odstránením reklamnej stavby v zmysle ust. § 88 Stavebného zákona. Žalovaný sa tak nerozhodol odstrániť žalobcove reklamné zariadenia z vlastnej vôle, ale vykonal to na základe zákonného splnomocnenia upraveného v § 88 ods. 8 Stavebného zákona. K ďalšej námietke týkajúcej sa nevyzvania žalobcu na odstránenie reklamného zariadenia, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 88 ods. 7 Stavebného zákona podľa ktorého na odstránenie reklamnej stavby je primárne povinný vlastník. Samotný žalobca ako vlastník stavby postavenej bez stavebného povolenia bol subjektom zodpovedným za to, že porušuje zákon, a preto by primárne mal zabezpečiť súlad so zákonom on sám. Nakoľko žalobca tento súlad nevykonával, zákon v záujme toho, aby účel zákona bol naplnený, oprávnil iný subjekt, ktorý namiesto vlastníka stavby vykoná odstránenie reklamnej stavby postavenej bez stavebného povolenia, a tým subjektom je žalovaný ako záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb. Rovnako týmto subjektom mohla byť aj samotná obec, ak ide o reklamnú stavbu v jej územnom obvode. Žalobca však nepostupoval týmto spôsobom, naopak reklamné stavby, ktoré bez stavebného povolenia umiestnil na cudzích pozemkoch neodstránil napriek tomu, že stavebný úrad Mesta Zlaté Moravce vydal súhlas na odstránenie týchto stavieb. Keďže zo strany žalobcu nedošlo k dobrovoľnému odstráneniu stavieb, je pochopiteľné, že odstránenie musel zabezpečiť iný subjekt (žalovaný), ktorý nebol povinný zabezpečovať prítomnosť žalobcu ako vlastníka neoprávnenej stavby, keďže takáto povinnosť mu nevyplýva ani zo Stavebného zákona, ani z OZ.

23. V odvolaní žalobca taktiež namietal vyhodnotenie výpovede ním uvádzaných svedkov, ktorí mali potvrdiť, že reklamné zariadenia boli poškodené a nedajú sa použiť. Odvolací súd konštatuje, že z výpovedí svedkov nie je možné dospieť k záveru tvrdenému žalobcom, nakoľko týmto odporujú výpovede svedkov T., XX.a Q., ktorí pri svojom výsluchu na dožiadanom súde dňa 30. 09. 2020, okrem iného vyvrátili, aby niektoré z vyhotovených fotografií boli odfotené na pozemku obchodnej spoločnosti Kalina-Kov s.r.o.. Rovnako svedkovia V. a Q., ktorí zabezpečovali demontáž reklamných zariadení žalobcu vyvrátili jeho tvrdenie o možnom poškodení, nakoľko z ich strany došlo pri demontáži len k píleniu zhrdzavených skrutiek, ktoré sa nedali uvoľniť kvôli korózii a ostatné časti sa rozoberali, pričom sa dali použiť (č. l. 129 až 133 spisu). V konaní nebolo ani stotožnené, či zariadenia resp. ich časti, ktoré sa nachádzali na fotografiách sú priamo z reklamných zariadení, ktoré boli uskladnené na pozemku

obchodnej spoločnosti Kalina-Kov s.r.o., pričom nie je ani zrejmé, kedy tieto fotografie boli vyhotovené. Rovnako z Protokolu o prevzatí zo dňa 07. 08. 2018 predloženého žalobcom nebolo konštatované resp. namietané poškodenie prevzatých reklamných zariadení. Uvedené informáciu dopísal do protokolu až po prevzatí reklamných zariadení samotný žalobca, pričom pri prevzatí nenamietal ich poškodenie. Zároveň tvrdenie, že žalobca preukázal, že ohnuté a zničené tyče sa nachádzali už na pozemku spoločnosti Kalina-Kov s.r.o., ktorá zabezpečovala vykonanie odstránenia reklamných zariadení tiež nebolo preukázané. Z výpovedi svedkov vyplynulo, že dve fotografie boli vykonané na pozemku Kalina-Kov s.r.o., tie však nezachytávali zničené tyče. Tri fotografie, na ktorých sa nachádzali ohnuté, prípadne narušené tyče boli urobené v iných priestoroch, kde mohol fotograf odfoťiť akékoľvek tyče, nielen tyče, ktorých odstránenie zabezpečil žalovaný. Žalobca tak predloženými fotografiami nepreukázal hodnovernosť svojich tvrdení o prevzatí poškodených reklamných zariadení. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní ani nepreukázal, že by práve reklamné zariadenia odstránené žalovaným, boli zničené alebo poškodené. Keďže uvedené tvrdenie žalobcu nebolo preukázané, nebol daný dôvod sa zaoberať škodou.

24. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nie je povinnosťou súdu v spore vykonať všetky dôkazy, ktoré sporové strany navrhnu, ale iba tie, ktoré sú spôsobilé objasniť skutkový stav alebo odstrániť prípadné rozpory v tvrdeniach sporových strán. K návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému doložiť originál preberacieho protokolu nebol tento návrh riadne zdôvodnený a ani dôvodný. V súdnom spise sa nachádza kópia Protokolu o prevzatí zo dňa 07. 08. 2018 (č. I. 90 spisu), ktorú predložil žalovaný a z ktorej je zrejmé, že v tejto absencii žalobcom dopísané údaje o „znehodnotení“ a „zničení“ reklamných zariadení ako to je v Protokole o prevzatí predloženom zo strany žalobcu (č. I. 9 spisu). Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca dopísal tieto údaje výlučne do svojho protokolu a to následne potom, čo došlo k odovzdaniu reklamných zariadení.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.